

զոր խօսքով քաջատարն կամ նկարագրն շատ
դժուար է:

Գ. — Ուրեմն, քանի որ մեծ վտանգի
մը չենթարկուեցայ, ինչ աստիճանն երախ-
տընկալ... ըլլալու եմ...

Ես. — Բաւական է որ երախտագետ
ըլլաս...

Գ. — ...ան բարի գեղջուկներուն: Բայց
այն երեկոյին ջերմ մը յարձակեցաւ վրաս:

Ես. — Ետեանկեցաւ... վրադ:

Գ. — Ջերմ մը գին կալանաւորեց,
կոնակաւ ելաւ, վիզս փաթթուեցաւ, ինչ-
պէս որ կ'ուզես: Եւ կամ վրաս եկաւ...
ինծի հետեւեցաւ, վասն զի հօրս խրատը
առաթուր ըրեր էի...

Ես. — Մ'արդ Աստուծոյ, չերմ մը
բռնեց ըսէ լմնցուր: Երանի թէ ըսէիր, հօրս
խօսքը մտիկ չէի ըրած կամ հօրս խօսքին
ականջ չկախեցի:

Գ. — Որ ըսած էր, թէ շատ հանճա-
րեղութիւն չէ՝ զքօսանքի հետամուտ ըլլալ
այդ վայրերուն մէջ՝ առանց համախումբ
ընկերութեան, յետ այսու միշտ պիտի վեր-
յիշեմ զայդ:

Ես. — Հայրդ ըսած պիտի ըլլայ՝
խոնճաւորեմ չեմ միայնակ այդպիսի տեղեր
պտոյտի ելնել. և լաւ կ'ընես եթէ այսու-
հետեւ միշտ յիշես՝ ոչ թէ յետ այսու: Եւ
շատ աւելի լաւ ըրած կ'ըլլաս, եթէ այսու-
հետեւ բոլորովին տարբեր կերպով մը
խօսիս:

Գ. — Բայց, դո՛ւն ալ շատ զարմ...
կարծեմ թէ տոնաւոր սխալ մը չըրի:

Ես. — Ո՛չ. միայն թէ բոլոր խօսածդ
վերէն վար աններդաշնակութիւն մ'էր,
խօսեցիւր և բառերու կոյտ մը. բացատրու-
թիւններ՝ զոր ճաշակով և բնական կերպով
խօսող մը չի գործածեր, և որոնք սխալի
չափ անհաւոյ են և քու անսխալ խօսակ-
ցութիւնդ այնչափ ծաղրական կ'ընեն՝ որ-
չափ սխալներով լեցուն խօսակցութիւնդ:
Տոտոնդ ալ քեզի պարզէ:

Գ. — Չափազանց ազնիւ էք. շնորհա-
կա՛ւ եմ:

Ես. — Չեմ արժանի. բայց մի՛ առա-
քոյր արկանէք իմ խորհուրդներս: Եթէ

խորհուրդներուս հետեւիք յայսմեան միշտ
պիտի փառք և ինծի երախտագէտ: Թարգա-
նօք և հրաժեշտի ողորմելի եմ... Փոյրդ:

Գ. — Անտանելի՛ մարդ:

Ուրիշ դեռ շատ օրինակներ կ'ընայի
մէջ բերել արուեստագորէն խօսելու մա-
սին, բայց դուն ինքնին պիտի ընես՝
խօսակցելով յարգելի տիկնոջ մը հետ՝ զոր
այժմ պատիւ ունիմ քեզի ներկայացնելու:

(Շարունակելի) Թրգ. Թորն. 2. Ա. Յովս.

ԱՆՁՐԵՒՈՏՈՐ

□ □

Քիւերուն տակ ճնճուկներ ծոյլ կը շարունին,
լճու կտուցով քըթուկով մեղկ պորտերին,
Երբ այերէն փոխան շառայլ արեի,
Յոյլ ու տրտում անձրեւ վար կը մաղուի...:

Օղակ-օղակ կը ծփծփայ լըճակն հեզ,
Տարափ մ'արծաթ մանեակներու է կարծես,
Ջուրին երեսն կաթիլներու թափթըփուկ,
Ու վտակը կ'ըլլայ շղթայ մը հեղուկ...:

Երեկոյին կանթեղներն ալ կը վառին,
Արծարծելու խինդ ու խայտանք թիթեռին,
Պատուհանէն խոնաւ մութին գիրկը զով,
Հիւանդ լոյսի գիրդ փնջիկներ թափելով...:

Ազօտ լոյսին շաղուած շիթերն անձրին,
Լոյսի կաթիլ կ'ըլլան ու վար կը մաղուին. —
Լոյսի՛, որուն մէջ ցայգուն ցօղն մերթ խաղայ
Բանուածք մ'հեղուկ ուղունքներով շափելոյ...:

✽

Իշխր, անձրեւ, խորհրդաւոր ես դուն միշտ,
Հայլիացումն իմ յոյզերու բազմափշտ...
Անձրեւ օր մ'է արդէն ամբողջ կեսեքն այս սին. —
Հէք աչքերուս արցունքներն երբ կը պակսին...:

Ֆրէզմօ, Քալիֆորնիա ԱՐԱՄ Մ. ԱՐԱՄԵԱՆ
(Ամերիկայ)

✽ ✽